

for kan jeg saa overordentlig godt, bortset fra alle lokale Interesser, gaa ind paa at fremme denne Banes Overtagelse af Statskassen. Naar nu derhos denne Overtagelse kan ske paa saadanne Betingelser, at den tilstedeværende Bane ikke kommer til at staa Statskassen saa dyrt som flere andre Baner af den, der kunne siges at være Hovedbaner, forekommer det mig, at man saa meget lettere kan gaa ind derpaa. Der var en anden Betragtning af det ærede Medlem (Berg), hvori jeg ogsaa er enig; det er nemlig, da han sagde, at de Vedkommende bør gjøre et Offer, fordi de have faaet Banen tidligere, end Staten af Hensyn til sig selv har villet anlægge den. Deri er jeg enig. Det forekommer mig, at denne Egn har haft et Forspring for andre Egne, der maaske ligesaa godt have Interesse af at have en Bane igennem sig, derved, at den har benyttet den Lov, som satte den istand dertil, og derved er kommen til at faae Banen noget før, end den vilde have faaet den, hvis den ikke havde anvendt denne Lov, men afventet det Dieblit, hvor Staten selv fandt sig foranlediget til at anlægge Banen. Deri er jeg enig, at der maa gjøres et Offer; men det viser sig, at de Vedkommende ogsaa have været meget villige dertil. De have jo her tilbudt, at de ville afse fra Halvdelen af deres Aktiekapital (Udbrydelse); om det er Nok eller for Meget eller for Lidt, skal jeg lade staa hen, men det er ingen Grund til at ville have Sagen negtet videre Fremme; thi det er Noget, man kan overveie og se efter i et Udvalg. Søvrigt vil jeg i Anledning af, at den samme ærede Taler eller en Anden fremhævede, at det foreliggende Forslag ikke var saa lidt dyrere end det, Regjeringen var fremkommet med, gjøre opmærksom paa, at dengang jeg saae det Lovforslag, som senere blev negtet Overgang til anden Behandling — jeg var tilstedeværende ved en Rejse forhindret fra at være tilstede dengang, saa jeg deltog ikke i Afstemningen — forekom det mig, at Regjeringen var gaaet vedkommende Egn for nær, idet den ganske vilde staa en Streg over Aktionærernes Forordringer, saaledes at de skulde tabe den hele Aktiekapital. Det forekom mig at være for haardt. Jeg kan ikke se Andet, end at det er med fuld Ret, at man her har gjort gjældende, at de dog idetmindste skulde have en Del af deres Aktiekapital godtgjort, naar de overdroge deres Bane til Staten. Jeg vil forøvrigt for min Part sige, at jeg endogsaa synes, at de ere gaaede frem paa en meget smuk Maade i deres Opgivelse af Halvdelen af deres Forordringer, thi jeg skal ikke negte, at dersom det var et Regjeringsforslag, vi nu havde liggende for os, vilde jeg have været for, at Staten ikke benyttede sig af nogen ubelig Stilling for den private Bane og derved søgte at trække saa mange Lænder ud af Aktionærerne som muligt eller gjøre dem det saa surt som muligt; men jeg vilde have fundet, at det var mere rig-

tigt eller — jeg vil ikke sige „passende“; det er maaske ikke saa rigtigt at gjøre sig til Dommer derover — at det i alt Fald aldeles ikke var Uret, om der var kommet Forslag om, at de skulde have alt det, som de havde lagt ud, naar Banen ikke derved var blevet dyrere for Staten, end naar denne selv havde anlagt den. — Nu er Sagen derimod noget anderledes, da der foreligger et privat Lovforslag; nu er det de Herrer fra de vedkommende Egne, som komme med Forslag om, at Staten skal overtage Banen, og saa stiller Sagen sig noget anderledes. Havde de ventet, til det Dieblit kom, da Staten fordrede sig Banen overleveret, havde deres Stilling været bedre med Hensyn dertil, og derfor skal jeg nu ikke sige Andet om det end: Lad et Udvalg undersøge, om de have forlangt for Meget, eller om de maaske slet ikke skulde have Noget i det Hele taget, og lad os saa, naar der foreligger bestemte Forslag fra upartist Side, overveie, hvorvidt vi kunne gaa. Søvrigt er der fra flere Sider fremkommet Ytringer, der anbefale Lovforslagets videre Fremme, som jeg skal henholde mig til, og for ikke at trække Tiben ud skal jeg hermed standse, idet jeg ogsaa skal anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Singer Slev): Det er ikke min Mening at komme udførlig ind paa det Thema, der foreligger her, idet jeg formener allerede første Gang, jeg havde Ordet, at have stillet det op paa Forslagsstillerne's Vegne saaledes, at det høie Thing kunde se, hvorledes Forslagsstillerne staa. Jeg finder det derfor heller ikke nødvendigt og tror ikke, at det kan nytte Noget, naar vi se hen til de saa forskellige pointerede Standpunkter, at komme ind paa en udførlig Debat med det ærede Medlem for Veite Amis 2den Valgfreds (Berg) med Hensyn til de Bemærkninger, som han gjorde. Men en Undtagelse maa det dog være mig tilladt at gjøre paa et Par Punkter. — Det ærede Medlem mente, at det var velforstaeligt, at de øvrige Forslagsstillere kunde være med her, men min Stilling fandt han var dunkel og dobbel. Det maa være mig tilladt at sige det ærede Medlem, at min Stilling er fuldstændig den samme som de andre Forslagsstilleres. Med Hensyn til det Forhold, Regjeringen staa i til dette Forslag, skal jeg sige, at Regjeringen i Efteraaret 1878 indbragte et Forslag om Kjøb af begge disse Baner. Det ærede Medlem sagde, at det ene var ingen Betaling, og det er meget rigtigt. Jeg skal dog henvise til, at der i Motiverne staa antydnet, at man vil finde det billigt, at denne Bane ogsaa fik Noget, og den høitærede Indenrigsministers Udtalelser under Sagens Forhandling her gif i samme Retning. Forslagsstillerne kunne altsaa vel gaa ud fra, at Regjeringen til enhver Tid maatte være villig til at købe denne Bane, og det kunde de særlig gaa